

La Veu de Catalunya

Any XXI núm. 4,378

5 cent.

Redacció y Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entrepis
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPRENTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 104

Anuncis, esquemes, comunicades y
notícies a preus convencionals. Per
edició del vespre s'admeten segones
mortuories dins a les sis de la tarda
per l'edició del matí, fins a les tres de
la matinada.

Barcelona: Dissapte 29 de juliol de 1911

Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Santa Maria, verge.
Sant de dia: S. Joan, ms.—Quaresma: S. Joan, ms.—la nit dels patrofits de S. Joan i Pastor.—Horas d'expostió: De les sis del matí a 7/4 de
vuit del vespre.—Dama: A la matinal: rosa—Cort de Mar: Ntra. Sra. de la Salut, blanca—Dama: Ntra. Sra. de la Salut, a St. Jaume o Ntra.
Sra. de Guàrdia, als Arxiducats.—Misses d'avui: Sra. Maria, viva; color blauclar.—La de dia: La Trinitat de St. Sever, blau i ms.; color vermell.
—Adoració nocturna: Dimarts, des d'1 d'agost. Torn de l'Immaculada Concepció.

J. Marsans Rof y Fille
Valors, Cupons, Giros, Comptes Corrents, Cambi de Monedes
RAMBLA CANALETES, 2

F. S. ABADAL Y C. - Aragó, 239 al 245

Dr. E. Perearnau dels Hospitals de París. Vies urinaries y sa cirurgia.

Plaça Urquinaona, 2, 1er. De 12 a 1 y de 3 a 5; festius de 10 a 12.

Política marroquina

França, Alemanya y Anglaterra

D'entès de la mort d'Eduard VII sembla com si l'equilibri europeu que ell havia sabut aguantar durant uns quants anys, vagi per mal camí. D'un cantó, a estipulacions; d'altra, la triple entente. Però avui Russia's troba flaca, a l'endemà d'un desastre total, d'on han sortit desfalcades exercit, finances i prestiges, i encara encara sobrecarregat que amaga, lograt son objecte; però aviat se puguera'n els alemanys convènir de lo contrari. La resistència no's trobava a França, el país direccionalment requirit, simó a Anglaterra, honò el més característicament pacifista dels ministres liberalos, l'homo qui ha agitat el mon tot ab les seves reformes de justícia social, y han renovat, però portades a cap, les formes i l'esperit del dret constitucional anglès, Mr. Lloyd George, en un senzacional discurs considerà la guerra com a necessaria per l'existència de la patria, quan les diferències ab altres Estats no poguessin solvintse en una forma més conformada a les normes de la raïó i del dret. Els dels telegrammes informatius arribà, aquells dies, a ser una mica angústius, i tota la premsa reflectia l'impressió pessimista que plauava sobre Europa. Y aquesta impossibilitat d'interpretació, també pessimista, qui fou qui en si temen la més clàssica i satisfactoria explicació; per exemple: se contenta que Alemanya, crides als reservistes de la "Landwehr", interpretant com a primera senyal d'una mobilització, una ordre qu'ha dictat cada any y que engranya se dona el 17 de juny, quan va l'expedició a Fez, n'ha cap de seues consequències era previsible.

En igual sentit s'ha interpretat un ordre de suspender el creuer a les costes del Noreste que han rebut la majoria dels vaixells de l'esquadra anglesa del Mar del Nord.

L'única cosa certa és que Anglaterra no posa d'accord amb França per les eventualitats que poguessin presentar-se, i que intervindrà en les negociacions, y que Alemanya sosté la veïna república dels austriacs — demanant compensacions. Malgrat haver-se compromès a respectar l'intenció marroquina l'any 1906, y Austria-Eslavònia té una causa similar. La imatge expedició a Fez, imprudent malgrat tots les fórmules que la cobren, proporcionà als alemanys una excellent ocasió per intervenir — com a Orient, el bosc austriacal ha presat al seu país serveis importantissims que corresponden a l'Austràlia, i predominia defensiu en els Estats Balkànichs i Alemanya ha, conseguit incorporar al seu sistema polític.

Posset en aquesta situació els Estats que constitueixen la triple entente, escaient quells de l'altra balança seu benefici. Y la cosa s'ha patentitzat, en aquesta qüestió del Marroc, però ja sense de més lluny. Car, a Orient, el bosc austriacal ha presat al seu país serveis importantissims que corresponden a l'Austràlia, i predominia defensiu en els Estats Balkànichs i Alemanya ha, conseguit incorporar al seu sistema polític.

La qüestió està molt més embolicada, però si les compensacions que exigien tendien a augmentar el poder imperial del Imperi, es seguir que Anglaterra s'hi oposaria. Y si protegir donar l'espanyol al excedent de població y de producció del Imperi, es seguir que s'hi oposaria.

En 1906 circulava molta moneda falsa. Ara, més més. Un austriac, mon amic, qui's troba en la nostra ciutat del mes de novembre, m'assegura ahir que encara no li havia sigut refusada cap moneda.

En 1906 s'haguessin donat amenaçes d'epidèmia colèrica, haurien prè les nostres fronteres i costes en absoluta indefensió. Ara sembla que hi haurà gràcies, segons tinc entès, al senyor La Cierva) excellent material sanitari.

Jo no parlo de lo fet en materia d'ensenyament, instrucció, ciència, pensions, renovació universitària, estudis a l'extranger, etc. Ab massa lentitud sens dubte, ab errades, ab desviacions, ab abusos, si volen a Catalunya y a Madrid s'ha comprès per fi la importància del problema y s'ha començat una tasca en el gran valor de la qual solament sabrà la vida administrativa.

Però voldiria que's tinguis en compte l'impressió confortant que deixa a l'àngel considerador, esclarit i imparcial, el conjunt de la política seguida en els afers del Marroc, tant per part del govern dels senyors Maura com del senyor Canalejas. Per primera volta, d'ençà de mig sigle, Espanya sembla jugar, en una qüestió internacional, un paper modest, sens dubte, però decoratiu.

Encara una nota cui registrar, tota psicològica, subtil, però no despravista certament d'importància; el que, mercès a una coneixença més directa y més general de sió extranger, guanyada en aquests últims anys, aquesta entitat mística del prestigi que l'envoava de perfecció completa, absoluta y inasequible, y que descoratjava tant.

Abans, per nosaltres, era só extingir una mena de bloc de perfeccions científiques, artístiques, cívics, culinaris, y iguals per tot arreu, y que per la seva unitat y generalitat apartava l'ànim de l'esforç. Avui ja sabem que, per exemple, la cuina francesa es excellente, però l'alemana, desestable; que a Itàlia, la qüestió del analfabetisme no està resolta, y que, en canvi, a Dinamarca, de massa resolta que està la qüestió de l'analfabetisme, se planteja el problema atònic de la miseria, y

que es sumament grau a n'aquesta alcaldia-presidència poder comunicar a V. E. quina viga guardi Deu molts anys.

Banyoles 27 de juny de 1911.—L'alcalde, Joaquim Hostench, P. A. C.—El secretari, Joaquim P. Riera.

De l'Alcaldia de Banyoles

Excm. Sr.: L'ajuntament de la nova presidència, a proposta del regidor don Joan Malagelada, en sessió del 24 de juny, acordat manifestar la satisfacció que ha experimentat al enterarse de la proposició que votaren demandant la creació d'un organisme que, representant a Catalunya, tota sencera, mancomunes les quatre Diputacions provincials catalanes i, al ensemblem que va acordar adherir-se a tan patriòtic acord y felicitar efusivament a tots els sevors diputats que la votaren.

Deu vos guardi molts anys.

Banyoles, 27 de juny de 1911.—L'alcalde, Joaquim Hostench, P. A. C.—El secretari, Joaquim P. Riera.

De l'Alcaldia de La Bisbal

Excm. Sr.: Complint un acord de l'Ajuntament que tinc l'honor de presidir, me plau ferl' avinent la badissa d'aquest consistirà en favor del projecte de Mancomunitat Catalana y endressar-

la a tots els sevors diputats que, en el seu essencial y indispensable pera enstar decididament en el terreny de les revindicacions regionalistes.

Deu guardi a V. E. molts anys.

Mollet, 25 de juny de 1911.—L'alcalde, Francisco Coll.

De l'Alcaldia de Bigues y Riells

Excm. Sr.: La corporació municipal que encapçala el president de la proposta votada per la Excm. Diputació

que tant admirablement presideix, demanant la creació d'un organisme que mancomunen les quatre Diputacions catalanes, representen integralment a Catalunya, ha acordat en sessió d'avui 27 de juny de 1911.—L'alcalde accidental, Joaquim Hostench, P. A. C.—El secretari, Joaquim P. Riera.

De l'Alcaldia de La Bisbal

Excm. Sr.: Complint un acord de l'Ajuntament que tinc l'honor de presidir, me plau ferl' avinent la badissa d'aquest consistirà en favor del projecte de Mancomunitat Catalana y endressar-

la a tots els sevors diputats que, en el seu essencial y indispensable pera enstar decididament en el terreny de les revindicacions regionalistes.

Deu guardi a V. E. molts anys.

Mollet, 25 de juny de 1911.—L'alcalde, Francisco Coll.

De l'Alcaldia de Bigues y Riells

Excm. Sr.: L'ajuntament de la nova presidència, a proposta del regidor don Joan Malagelada, en sessió del 24 de juny, acordat manifestar la satisfacció que ha experimentat al enterarse de la proposició que votaren demandant la creació d'un organisme que, representant a Catalunya, tota sencera, mancomunes les quatre Diputacions provincials catalanes i, al ensemblem que va acordar adherir-se a tan patriòtic acord y felicitar efusivament a tots els sevors diputats que la votaren.

Deu vos guardi molts anys.

Banyoles, 27 de juny de 1911.—L'alcalde, Joaquim Hostench, P. A. C.—El secretari, Joaquim P. Riera.

De l'Alcaldia de La Bisbal

Excm. Sr.: Complint un acord de l'Ajuntament que tinc l'honor de presidir, me plau ferl' avinent la badissa d'aquest consistirà en favor del projecte de Mancomunitat Catalana y endressar-

la a tots els sevors diputats que, en el seu essencial y indispensable pera enstar decididamente en el terreny de les revindicacions regionalistes.

Deu guardi a V. E. molts anys.

Mollet, 25 de juny de 1911.—L'alcalde, Francisco Coll.

De l'Alcaldia de Bigues y Riells

Excm. Sr.: L'ajuntament de la nova presidència, a proposta del regidor don Joan Malagelada, en sessió del 24 de juny, acordat manifestar la satisfacció que ha experimentat al enterarse de la proposició que votaren demandant la creació d'un organisme que, representant a Catalunya, tota sencera, mancomunes les quatre Diputacions provincials catalanes i, al ensemblem que va acordar adherir-se a tan patriòtic acord y felicitar efusivament a tots els sevors diputats que la votaren.

Deu vos guardi molts anys.

Banyoles, 27 de juny de 1911.—L'alcalde, Joaquim Hostench, P. A. C.—El secretari, Joaquim P. Riera.

De l'Alcaldia de La Bisbal

Excm. Sr.: Complint un acord de l'Ajuntament que tinc l'honor de presidir, me plau ferl' avinent la badissa d'aquest consistirà en favor del projecte de Mancomunitat Catalana y endressar-

la a tots els sevors diputats que, en el seu essencial y indispensable pera enstar decididamente en el terreny de les revindicacions regionalistes.

Deu guardi a V. E. molts anys.

Mollet, 25 de juny de 1911.—L'alcalde, Francisco Coll.

De l'Alcaldia de Bigues y Riells

Excm. Sr.: L'ajuntament de la nova presidència, a proposta del regidor don Joan Malagelada, en sessió del 24 de juny, acordat manifestar la satisfacció que ha experimentat al enterarse de la proposició que votaren demandant la creació d'un organisme que, representant a Catalunya, tota sencera, mancomunes les quatre Diputacions provincials catalanes i, al ensemblem que va acordar adherir-se a tan patriòtic acord y felicitar efusivament a tots els sevors diputats que la votaren.

Deu vos guardi molts anys.

Banyoles, 27 de juny de 1911.—L'alcalde, Joaquim Hostench, P. A. C.—El secretari, Joaquim P. Riera.

De l'Alcaldia de La Bisbal

Excm. Sr.: Complint un acord de l'Ajuntament que tinc l'honor de presidir, me plau ferl' avinent la badissa d'aquest consistirà en favor del projecte de Mancomunitat Catalana y endressar-

la a tots els sevors diputats que, en el seu essencial y indispensable pera enstar decididamente en el terreny de les revindicacions regionalistes.

Deu guardi a V. E. molts anys.

Mollet, 25 de juny de 1911.—L'alcalde, Francisco Coll.

De l'Alcaldia de Bigues y Riells

Excm. Sr.: L'ajuntament de la nova presidència, a proposta del regidor don Joan Malagelada, en sessió del 24 de juny, acordat manifestar la satisfacció que ha experimentat al enterarse de la proposició que votaren demandant la creació d'un organisme que, representant a Catalunya, tota sencera, mancomunes les quatre Diputacions provincials catalanes i, al ensemblem que va acordar adherir-se a tan patriòtic acord y felicitar efusivament a tots els sevors diputats que la votaren.

Deu vos guardi molts anys.

Banyoles, 27 de juny de 1911.—L'alcalde, Joaquim Hostench, P. A. C.—El secretari, Joaquim P. Riera.

De l'Alcaldia de La Bisbal

Excm. Sr.: Complint un acord de l'Ajuntament que tinc l'honor de presidir, me plau ferl' avinent la badissa d'aquest consistirà en favor del projecte de Mancomunitat Catalana y endressar-

la a tots els sevors diputats que, en el seu essencial y indispensable pera enstar decididamente en el terreny de les revindicacions regionalistes.

Deu guardi a V. E. molts anys.

Mollet, 25 de juny de 1911.—L'alcalde, Francisco Coll.

De l'Alcaldia de Bigues y Riells

Excm. Sr.: L'ajuntament de la nova presidència, a proposta del regidor don Joan Malagelada, en sessió del 24 de juny, acordat manifestar la satisfacció que ha experimentat al enterarse de la proposició que votaren demandant la creació d'un organisme que, representant a Catalunya, tota sencera, mancomunes les quatre Diputacions provincials catalanes i, al ensemblem que va acordar adherir-se a tan patriòtic acord y felicitar efusivament a tots els sevors diputats que la votaren.

Deu vos guardi molts anys.

Banyoles, 27 de juny de 1911.—L'alcalde, Joaquim Hostench, P. A. C.—El secretari, Joaquim P. Riera.

De l'Alcaldia de La Bisbal

Excm. Sr.: Complint un acord de l'Ajuntament que tinc l'honor de presidir

guna explicació sobre això. Al tornar a Chautauqua o a Jamestown, detenim a Westfield, que es la primera vila que ab el tramvia trobaràs, aneu a un jardíne que hi hà al pla de la riera, i sota un pont de ferro molt alt y llarg, y demanar per mistress White, que es la esposa del jardiner.

7. Prengui constat d'aquell home servicial y' van dirigir tot seguit cap al lloc dels pescadors, vers la veritable Barceloneta d'aquella petita Barcelona, segons ja m'imaginava. Una comunitat de pescadors es sempre fantoques y segurament aquells pescadors barcelonenses me reservaven alguna sorpresa agradable.

Les explosives pistones d'un motor fou lo primer que m'encunxo al acostarme al distingut barri de pescadors. Poch me costa endevinar ahont se prodiuen: una grossa barca sense veles hi remes s'anava arrostant a la platja, ràpidament, propulsada, al tota seguretat, per un motor de gasolina. Una barca buida s'acosta a la nau arribada y uns homes d'aquesta comunitat s'abocaren els peixos enreixits dins d'uns caxons. Aquests foren passats després a la planxa y allí, en un magatzem fet de fusta, foren finalment col·locats, al gran festosa, en gel artificial en uns caixes especials, ben tapades. Unes hores després vindrà, segurament, una embarcació de vapor y s'emportarà la mercaderia a Pilsington, per vía del riu Ohio.

Res més poch interessant que aquelles escenes de pesca. Les barques, taven alxades de les veles; als peixos se traientava l'armonia de la riera y de la forma llevanesca; el can y traveletes i les tripes i el vestit d'aquells homes tan possos durlo un marxador com un pescador, sense escoba ni fassa, ni barretina; cap canço floria en els llavis de ningú, i, calladament, p'badre y llestes cadaçó executava la tasca pròpia. Totjorn semblaça estar pensant al bon resultat de la pesca y potser més que res, els pensaments no s'alturaven gaire del dollar topol deu. D'en se coneix que aquells eren pescadors d'aigua dolça, y un se preguntava si en les seves ànimes no mancaria algú gra de sal mediterrània.

8. Plega ja prop de tres quarts d'hora qu'hi traïava m'havia deixat a Barcelona y en un altre quart arribaria l'altra tramvia que m'hi havia de p'ordre. Me quedava, doncs, una estona encara per volar per Barcelona y fer-me més carèch dels seus volants. Pujant a la pseuda-Muralla del Mar, per la banda del barri dels pescadors, vaig trobarme desseguada a la vila de la farola de que m'havia parlat el fonsista. Allí s'excava venerable y ben conservada, tota de pedra, com un colossal piló de sucre; y cega, cosa corresponda a la seva veleza de vuitanta anys. En sa llunyania joventut, la llum susana y amorosa del seu ull entelat degué haver sigut benedida per més d'un navegant atribuït en fragil vaixell victimà del tempesta del llach. Si en comptes de vigilar l'Erie aquella brava torra hagués vigilat el Mediterrani, segurament que a son peu assentada una petita ermita de la Bonanova, curulla de pietosos ex-vots, li faria companyia.

9. ¡Ah! però jo devia tastar algun dels fruits d'aquella pesta vilà homònima de ma gran ciutat, com en símbol de commiù. Ni el paternal cirerer, ni els avellaners sociables, ni l'ametller ardit, ni el sensual preseguir floricons fruïtaven en la rodalia d'aquell poblet estranger de nom familiar. Sota l'amorosa vinya, la infantiloma pomera y la perera frescal s'aventuraven per aquells andurlans. Passant per un solitari camí perpendicular a la pseudotramvia del tramvia, vaig acotarme a plegar dos o tres fruits desprecios que hi havien caigut d'una perera vichina. No saben pas gaire bò. Tot menjantens vaig atravesar la Rambla y m'hi vaig anar a sentar-me en un fresquol bosc de chomellos (una mena d'abets) que devallava a la riera de Chautauqua, la de les herbes aiguës. Y allí romanquí disfrutant d'aquell lloc tan agrado, fins que la vena de la campana de tramvia m'arrençà d'aquells indre's americano-holandesos, que per rábol del nom que porten jo'n vaig creure ab obligació y'm vaig sentir al voluntat d'estimar.

Etudi HOMS.

Polítiques

Un'altra víctima
de la setmana tràgica

El 26 del present, morí en el Convent de R.R. Franciscans del Poble Nou la Rnd. Son Beatriu Gülera, en conseqüència de la terrible impresió que els revolts de la setmana tràgica li ocasionaren al incendi del convent del Poble Sec, d'on era superiora.

A. C. S.

Monument a Llorente

Per iniciativa de don Francisco Pérez Menéndez y a impuls de la societat valencianista «Lo Rat Penat» s'ha constituit a València, per les associacions de tota mena valencianes, una Comissió executiva para la erecció d'un monument al gran patrici y eminent poeta Teodor Llorente.

Formen aquesta comissió don Vicenç Díaz, president; don Josep Aguirre Matiol, tesorier; don Francisco Monleón, secretari; don José Martínez Aloy, y el baró del Alcàntara, als delegats de les principals autoritats y les corporacions oficiales.

Els valencians publicuen llistes de noms y quantitats ofertes per endavant d'artistes que oferixen treballar de francà y de treballadors que donaran son concurs personal. L'obra commemorativa del autor de «La Barriada» tindrà veritablement un caràcter popular.

Els molt satisfactoris veure a un públic entusiasmarse ab els seu homes eminents y commemorar les seves glories. Aquesta ha d'esser la primera virtut de un poble conscient.

¿Qué'n farem
del governador de Girona?

1. Allò qu'el senyor de Benito va ensenyare al seu album de la farola de Sant Serni que diu: «Altres més brutos que yo hi han sids», referint-se als que han sigut ministroz, segurament haurà respondut al despatx del Consell de ministres, y es casi segur que l'haurà enviat a buscar pera indicar que, quan s'escomen coses així en un album, passa lo mateix que quan li sortia una auja de borsal a n'aqueŀl governador de Cuenca.

2. Ahir, dijendres, ab el tren lleuger que passa per Girona a les onze del matí, segons va a Barcelona y al vespre, ab el tren express, se'n'ava a Madrid, el governador de Girona, senyor Benito de Endera, citat pel president del Consell de ministres.

3. A Madrid hi fa moltia calor, y per més es de suposar quel senyor Benito se'n'ava molt d'engomà davant del director de la

lejas pera explicar satisfactoriament la abundant de la farola.

La supressió dels consums

El Sindicat d'Associacions de propietaris de Barcelona, el seu aixamplis y pobles agregats, ha presentat el seu informe a la Comissió designada per l'Ajuntament de Barcelona pera l'implantació de la Lley de supressió del impost dels consums; en el qual, després de extindre-s en consideracions sobre del perill que ofereix l'establiment del arbitri sobre els peixos pera provindre de Barcelona, acaba donant la seva opinió de que no es convenient avençar la data d'implantació de la expressada lley, y per la tant, que es da gran conveniència atendres a la data de primer de gener de 1912 que estableix aquella, sense què fossi us per l'Ajuntament de l'autorització de demanar la seva més pronta implantació.

La Junta Provincial del Cens

Aquest matí s'ha reunit en el Palau de Justícia la Junta Provincial del Cens electoral, baix ja presidència del senyor Pascual del Río, y actuant de secretari don Joseph Parés.

Ademés dels esmentits senyors, hi han assistit el senyor Broto, en representació del Col·legi d'Advocats; el senyor Ripoil, per l'Acadèmia de Jurisprudència; el senyor Segrier, per l'Iòci Filarmònic d'Isabel II; el senyor Daurella, per la Universitat; el senyor Fuster, que de l'Estadística, y el senyor Verdaguera y Callís, president de l'Econòmica d'Amics del País.

Hi ha resolt una reclamació d'inclusions de Sant Just Desvern, y varies d'inclusions y exclusions de Odena. Ab la resolució d'aquestes incidències quedan sotmesos totes les que hi havien pendents dels cens electoral.

També s'ha parlat de la forma en que els juges municipals han de participar en les defuncions a la quefatura d'Estadística als efectes electorals y sobre aquest punt s'ha pres l'acord de consultar-lo a la Junta Central del Cens.

La reunió ha acabat a dos quarts d'una de la tarda.

Informació

Varies

— Avuy, dissapte, a les deu de la nit, a l'Associació Nacionalista Catalana se celebrà una veràada podiol-literària ab motiu dels agravis inferits a la bandera catalana pel vis-consult d'Espanya a Guantánamo (Cuba).

— A més d'altres, penderà part en dit acte un representant de la Juventut de la U.N.R. y altre de la Joventut Nacionalista de la U.N.R.

— Demà diumenge a les deu del matí don Pat Saez de Barés, president del Centre de Joves pera la Defensa Social, informarà davant la comissió consistorial sobre la supressió o substitució del impost dels consums.

— El diputat Coris don Jaume Cruells assistirà a la festa, en memòria don Llorente, que celebrarà la Joventut Regionalista de Sabadell.

De societat

A Palma de Mallorca, al casal dels senyors de Quint Zaforteza s'ha va celebrar la boda de la genitil y hermosa senyoreta donya Carme Zaforteza y Amat ab el distingut jove don Joseph Zaforteza y Musoles.

— L'acte revestí solemnisims caràcters, contribuït a son major reala la sumptuositat de la casa, en els salons de la qual s'havien prodigat les plàntas y les flors.

En un d'ells, les parets del qual apareixen coberts per rojos damascs, s'ajecà la capella y sobre l'altar, severament iluminada y plena de flors, se destaca la imatge de Nuestra Señora de la Merce.

— Bení la unió! don Bartomeu Mesquida, ecònom de la parroqui iglesia de Santa Creu, y actuaren de testimoni, per part de la maria, els seus oncles el senyor marquès d'Alfaràs y don Marià Zaforteza y Crespi de Valldaura; y per part dels nius els seus germans don Diego y don Mateu Zaforteza y Musoles.

— La novia, lliua riquíssim i riu blanch adornat ab precoses puntes d'Anglaterra, regal y emanada de la casa Samà, y després de la cerimònia, se creà casal. Les pides se calculen en uns 15.000 peses.

— Ele de Palauordera van deturar a una noya de 13 anys que va confessar que havia fugit de casa seva (Llinars) y se'n'ava a Girona. Va ser tortada als seus pares.

— Larabas, Waters, Banyeres. Models nous. — Preus reduts. Jaume Saurel, 7, Pelayo, 7.

— Llevant quedat sols a un pis del carrer de Sant Miquel, 105, Barcelona, un nen de 16 mesos y una germana de 10 anys, aquesta ha volgut donar cafè ab lleu al menú, però hi ha abocat per sobre y, com que era bullent, li ha fet cremades de consideració a la cara, coll, pit y espadís.

— La noya diu quel menut li ha agafat el pit en un moment que estava distraït.

— El nen ha sigut curat al dispensari.

— Casa Sangrà, Rambles, Estudi, 10, Objetcs de llana y Tocador, Necesaries, Miralls, Bosses y Perfumeria fina.

— Un urba distingué a un bordegues de 16 anys, habitant al carrer del Tancat, el qual havia signat sorpreses registrades en el calix d'una botiga de costura del carrer den Petrichol, 17.

— Els metges recomenaren beure agua filtrada ab filtres patentats de la casa Samà, Rambles, Estudi, 10. Poden veure's funcionar en dit establecimiento.

— Va ser curada al dispensari de Sant Gervasi una dona de 55 anys, domiciliada Pervenir, 147, tercer de cremades de primer grau al braç esquer, produïdes a una sorta del carrer del Garrotxa, 25, al voler treure del foc una ala d'aigua bullenta.

— Pera abous y coberts a preus reduts y espaldinats servits, a l'acreditat Restaurant, Perxitx, número 2, devant del Saló Parés.

— Un imbecil que via al carrer de la Cadena, 26, quart, cap a les deu de la nit, torna a casa borratxo com una sopà, y trobant-hi sols a una filla seva, de set mesos, l'h'ha traigut tota la roba en dugué la criatura al carrer, y al passar pel carrer del Hort de Sant Pau, fa tirat a un carro d'escombraries.

— Demà, diumenge, a les cinc de la tarda, a la sala d'actes de la Lliga Regionalista, que des de Tarragona ha organitzat una necrològia en la bona memòria del gran poeta valencià en Teodor Llorente, llegint treballs literaris, en prosa y en vers, distinguts escriptors veïns, com la seva, de Barcelona y d'altres llocs de Catalunya.

— Son ja moltes les colles de sardanes que s'han inscrit pera pendre per en el concurs que demà, a la nit, se celebra en el Camp de Sports ab espaldinades lumíneriques.

— Una artística orquestra ab un compleissim servei de plata, pera cada, dels seus oncles don Marià Zaforteza y Amat.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

— Un joc de cafè de plata de la compta de Bormes.

— Unes arracades de brillants y safirs dels germans de la maria y un imperdible de brillants y rubis de les senyores Vilabona y Olvera.

— Una paretella, a la que desiguentia, bordada, s'ordi cap a la hermosa finca «Son Berga», propietat de la família Zaforteza.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

— Una arracades de brillants y safirs dels germans de la maria y un imperdible de brillants y rubis de les senyores Vilabona y Olvera.

— Una paretella, a la que desiguentia, bordada, s'ordi cap a la hermosa finca «Son Berga», propietat de la família Zaforteza.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

— Una paretella, a la que desiguentia, bordada, s'ordi cap a la hermosa finca «Son Berga», propietat de la família Zaforteza.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

— Una paretella, a la que desiguentia, bordada, s'ordi cap a la hermosa finca «Son Berga», propietat de la família Zaforteza.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

— Una paretella, a la que desiguentia, bordada, s'ordi cap a la hermosa finca «Son Berga», propietat de la família Zaforteza.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

— Una paretella, a la que desiguentia, bordada, s'ordi cap a la hermosa finca «Son Berga», propietat de la família Zaforteza.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

— Una paretella, a la que desiguentia, bordada, s'ordi cap a la hermosa finca «Son Berga», propietat de la família Zaforteza.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

— Una paretella, a la que desiguentia, bordada, s'ordi cap a la hermosa finca «Son Berga», propietat de la família Zaforteza.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

— Una paretella, a la que desiguentia, bordada, s'ordi cap a la hermosa finca «Son Berga», propietat de la família Zaforteza.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

— Una paretella, a la que desiguentia, bordada, s'ordi cap a la hermosa finca «Son Berga», propietat de la família Zaforteza.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

— Una paretella, a la que desiguentia, bordada, s'ordi cap a la hermosa finca «Son Berga», propietat de la família Zaforteza.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

— Una paretella, a la que desiguentia, bordada, s'ordi cap a la hermosa finca «Son Berga», propietat de la família Zaforteza.

— Un pendentif de brillants y rubis dels marquesos d'Alfaràs.

